

РЕШЕНИЕ

№ 574

гр. Благоевград, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Г. М. Симеонова

при участието на секретаря Димитрина В. Павлова
като разгледа докладваното от Г. М. Симеонова Административно
наказателно дело № 20221210201095 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от С. Д. В. с ЕГН ***** с адрес гр. С., ж.к. „Д.“ против Наказателно постановление № 003183/24.06.2022 г., издадено от началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на жалбоподателя на основание чл.179, ал.3а ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1800лв. за нарушение на чл.139, ал.7 от същия закон.

В жалбата се релевират доводи за неправилност на атакуваното наказателно постановление, както и че същото е издадено при допуснати нарушения на процесуалните правила и в пълно несъответствие с фактическата обстановка. В тази връзка се сочи, че в съставения АУАН липсва ЕГН на актосъставителя, както и че не е съставен на мястото и датата на нарушението и при спазване на чл. 40, ал.1 ЗАНН. Поддържа се несъответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация. Позовава се на разпоредбите на чл. 187а, ал.1 и ал.2 ЗДвП, които следвало да намерят приложение. Твърди се, че наказателната отговорност на водача е ангажирана, поради неизпълнение на задължение за заплащане на дължимите се пътни такси от страна на санкционираното лице, а не поради виновното неизпълнено задължение за установяване на изминатото разстояние на участък от пътя, включен в обхвата на платената пътна мрежа, представляващо нарушение по чл.179, ал.3а ЗДвП, посочена като нарушена от жалбоподателя. Соци, че собственикът на процесното ППС предоставя данните, необходими за начисляване на дължимата такса по реда на чл.12, ал.2 чрез доставчик на деклариращи данни, вписан в регистъра по чл.33 от Наредбата по чл.10, ал.7 ЗП – „Шел България“ ЕООД и „Интелигентни системи“ АД. Навежда се, че чрез сключването на тристранния договор между дружеството, собственик на МПС, „Шел България“ ЕООД и „Интелигентни системи“ АД е изпълнено задължението да се осигури установяването на изминатото от ППС разстояние, въз основа на което се определят дължимите пътни такси. Акцентираща се, че в атакуваното НП отсъстват

данни за липсата на тол декларации, съдържащи изискуемите данни, респ. заплащането на дължимите тол такси да се дължат на неправомерно поведение на водача, като при наличието на договор, водачът не е имал задължение да установява изминатото разстояние. Поддържа се и маловажност на нарушението по смисъла на чл.28 ЗАНН.

По изложените съображения се прави искане за отмяна на обжалваното наказателно постановление и се претендира присъждането на направените по делото разноски.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован се представлява от адв. Г. Н., която поддържа депозираната жалба. Излага позицията си за кредитиране на показанията на свидетелите. Допълва, че от представените по делото писмени доказателства се установява, че товарният автомобил не е управляван от жалбоподателя на посочената в НП дата.

Въззиваемата страна се представлява от юрк.Д. А., която оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да потвърди атакуваното наказателно постановление като издадено при спазване на процесуалните изисквания и на основание материалноправните норми. Прави анализ на процедурата по установяване на изминатото разстояние от съответните тол сегменти от МПС, като сочи, че нарушението, изразяващо се в незаплащане на дължимата тол такса поглъща неизпълнението на задължението за установяване на изминатото разстояние. Соочи, че е задължение на водача да установи изминатото разстояние и при неизправност на бордовото устройство, сигнализирана чрез светлинен индикатор, да закупи маршрутна карта, за да продължи пътуването си докато не се отстрани неизправността. Релевира възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 25.01.2022 г. свидетелите И. Г. и С. С. – служители на сектор „Контрол и правоприлагане“ в Национално Тол управление при АПИ изпълнявали служебните си задължения в района на ГКПП Кулата Чрез електронната система, монтирана в автомобила им, контролните органи получили справка, че към тях приближава автомобил, за който не е заплатена дължимата се на основание чл.10, ал.1т.2 ЗП тол такса.

Предвид получената информация около 21.00 часа, на ГКПП Кулата, Г. и С. спрели за проверка товарен автомобил, марка„Волво”, модел-ФХ с рег. №, управляван от жалбоподателя С. В..

При извършената от контролните органи справка в електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, било установено, че на 11.01.2022 г. в 01.17 часа, товарен автомобил, марка„Волво”, модел-ФХ с рег. № е засечен по път А-3L: Благоевград-Бобошево-2, км 90+219, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за автомобила не е заплатена пътна такса, съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. Нарушението било засечено от контролно устройство с идентификатор № 10102, като в системата по чл. 167а, ал. 3 от Закона за движението по пътищата номер е генериран доказателствен запис 003183/11.01.2022 г.

При така направените в хода на извършената проверка констатации, свидетелят И. Г. приел, че на 11.01.2022 г. жалбоподателят е извършил нарушение на чл.139, ал.7 ЗДвП, поради което на 25.01.2022 г., в присъствието на свидетеля по установяване на нарушението- С. и жалбоподателя, съставил срещу последния АУАН №003183/11.01.2022 г.

Актът бил предявен на нарушителя, който го подписал без да обективира

възражения. Такива не са постъпили и в предвидения с чл.44, ал.13 АЗН срок

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното Наказателно постановление, което връчено на жалбоподателя на 21.07.2022 г.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателствени материали: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитаните от съда свидетели Г. и С. и от приобщените към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства: Свидетелство за регистрация на МПС Част 1, справка от дигитален тахограф, становище от Отдел „Управление от информационна система и инфраструктура“ на НТУ с изх. №09-99-4342/26.09.2022 г. ведно с ТОЛ декларации, които са подадени за ППС чрез Националния доставчик на данни, Решение №1 на МС от 20.02.2020 г. за приемане на списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние – ТОЛ такса, извадка от информационната система, Дневен отчет за дейност на водача С. В. за 11.01.2022 г.

Съпроводително писмо с изх. №11-00-1710/02.08.2022 г.; Договор за ползване на услугата Euroshell card; Споразумение за използване на електронен подпис; Фактура оригинал с №1500420550/17.01.2022 г. от лист 18 до лист 22; Общи условия за клиенти с карти Shell за ползване на системата за плащане на тол такси на Toll4Europe GmbH; Справка за плащане №9400016083/17.01.2022 г. от лист 29 до лист 36; Справка за плащане с №9400016671/31.01.2022 г.; ; Справка за плащане с №9400016671/31.01.2022 г. от лист 37 до лист 46; Уведомление от С. Д. В. от 31.01.2022 г. с приложение пълномощно; АУАН №003183/11.01.2022 г.; Фактура: 0000000000000000000011752 от 25.01.2022 г.; Разписка за получаване на препис от акт от 25.01.2022 г.; Заповед №ЧР-НТУ/25.01.2019 г.; Заповед №РД-11-167/08.02.2021 г.; Заповед №РД-11-486/20.04.2021 г.; Снимков материал от лист 65 до лист 66; Справка за нарушения от 01.01.2022 г. до 07.01.2022 г.; Писмо от АПИ с изх. №94-00-14471/13.07.2022 г.;

При изграждане на фактическите си изводи, съдът приема за достоверни показанията на свидетелите Г. и С., като съобрази тяхната последователност, непротиворечивост и корелацията им с приетите по делото писмени доказателства. Високата доказателствена стойност на показанията на тези свидетели се основава на това, че същите възпроизвеждат преките си възприятия за релевантни към предмета на делото обстоятелства.

Писмените документи, доколкото са относими към предмета на делото и изясняват същото, съдебният състав кредитира изцяло и основа фактическите си изводи и въз основа на тях, като същите са приобщени по надлежния процесуален ред.

От показанията на свидетелите Г. и С., доказателствен запис от 11.02.2022 г. с приложения към него снимков материал и съставения АУАН се установяват дата, мястото и начина на извършване на проверката и констатираното нарушение.

От свидетелството за регистрация Част I, се установява, че товарен автомобил, марка „Волво“, модел-ФХ с рег. № е собственост на „А.“.

Съгласно извлечението от дигиталния тахограф на товарен автомобил, марка „Волво“, модел-ФХ с рег. № /л.87/ и извлечението от картата на водача С. В. /л.112/, на 11.0.2022 г. за времето от 00.34ч. до 04.22ч. товарният автомобил е управляван от К. З..

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице при спазване на преклузивния срок за обжалване по чл. 59, ал.2 от ЗАНН (НП е връчено на 21.07.2022 г., а жалбата е от 28.07.2022 г.), насочена е срещу подлежащ на съдебен контрол административно-

наказателен акт, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображения:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи извършването на цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от посочените от жалбоподателя основания.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че Наказателното постановление е издадено от оправомощено на основание чл.189е, ал.12 ЗДвП лице със Заповед № РД-11-167/08.02.2021г. на председателя на управителния съвет на АПИ, а АУАН съставен от компетентен орган по смисъла на чл. 167а, ал. 2 ЗДвП, определен със Заповед № РД-11-486/20.04.2021г. на председателя на управителния съвет на АПИ.

Доколкото със ЗАНН не е предвидено задължение актът за установяване на административно нарушение да се съставя в деня и на мястото на санкционираното нарушение /което често е и практически невъзможно/, неоснователно се явява въведеното с въззивната жалба възражение в тази насока. Изискването за посочване на ЕГН на актосъставителя е насочено към неговата идентификация, която в случая е несъмнено установена с посочването на трите му имена и месторабота, поради което липсата на ЕГН на актосъставителя не представлява процесуално нарушение, още по-малко съществено такова, което да ограничи правото на защита на наказаното лице.

Неоснователно е и възражението за допуснато нарушение на чл.40, ал.1 ЗАНН. Систематичното тълкуване на разпоредбите на чл.40, ал. 1 и ал.3 ЗАНН и чл.43, ал.1 ЗАНН налага извода за спазване на процесуалните правила в случаите, когато АУАН е съставен в присъствието дори и на един свидетел, стига той да е присъствал при извършване или установяване на нарушението. Императивното изискване за двама свидетели е предвидено единствено в случаите, когато липсват свидетели, присъствали при извършването или установяването на нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие. Тогава АУАН се съставя в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в него. Единствено при липса на свидетели, присъствали при извършването или установяването на нарушението, съставянето на акта в присъствието само на един свидетел представлява нарушение на процесуалните правила. В подкрепа на изложеното е и разпоредбата на чл. 43, ал. 1 ЗАНН, която изисква АУАН да е подписан от поне един свидетел, т. е. подписът на един свидетел е достатъчен, за съответствието на съставения АУАН на изискванията на ЗАНН. Ето защо доколкото свидетелят С. е присъствал при установяване на описаното в акта нарушение, АУАН е съставен в съответствие с регламентацията на чл. 41 и чл.43 ЗАНН.

При направен извод за извършено нарушение на чл. 139, ал.7 ЗДвП, за което се налага определеното в чл.179, ал.3а ЗДвП наказание св. Г. е съставил АУАН в съответствие с регламентирания в ЗДвП ред, доколкото с разпоредбите на ал.1 –ал.11 на чл. 189е ЗДвП изрично е предвидено правомощие на контролните органи да съставят АУАН при установяване на извършено нарушение на чл.179, ал.3-3в ЗДвП.

Не е налице и неяснота, касаеща датата и мястото на санкционираното нарушение, предвид това че в съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП изрично е посочено, че нарушението е извършено на 11.01.2022 г. в 01.17ч. на път А-3Л: Благоевград-Бобошево-2, км 90+219, включен в обхвата на платената пътна мрежа.

В конкретния случай обаче са допуснати други съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като АУАН и издаденото въз основа на него НП не отговарят на въведените с чл.42 и чл.57 ЗАНН изисквания към съдържанието им. Съдът приема, че описанието на приетото за реализирано от жалбоподателя

нарушение, респ. обстоятелствата, при които е извършено не са формулирани изчерпателно и ясно в достатъчна степен, за да удовлетворят изискванията за пълнота на обвинителната теза.

В случая в атакуваното НП не са изложени твърдения, че на датата на извършване на санкционираното нарушение – 11.01.2022 г. за когато е установено, че товарен автомобил „Волво”, модел-ФХ с рег. № е засечен по път А-3L: Благоевград-Бобошево-2, км 90+219, включен в обхвата на платената пътна мрежа не е заплатена пътна такса, съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП е управляван от жалбоподателя С. В., обуславящо качеството му на водач на товарния автомобил, нито пък че нарушението на чл.139, ал.7 ЗДвП, е извършено от него.

Посоченото е част от фактическия състав на нарушението по чл. 139, ал.7 ЗДвП, за чието извършване на основание чл. 179, ал.3а ЗДвП се налага административно наказание. Констатираната липса на релевантен за обективната съставомерност елемент на инкриминираното нарушение и на съответните фактическите обстоятелства представлява нарушаване на императивните изисквания на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН и предпоставя отмяна на санкционния акт. /В този смисъл Решение на АдмС Благоевград 1381/29.07.2022 г. по к.н.а.х.д.252/2022 г./

Настоящият съдебен състав, намира, че НП е издадено и при допуснати нарушения на материалния закон.

В случая жалбоподателят В. е бил установен от контролните органи да управлява ППС на 25.01.2022 г. Безспорно е и че превозното средство е собственост на юридическо лице – "А.". Липсват обаче каквито и да е доказателства, че именно жалбоподателят е управлявал товарния автомобил на датата, за която е установено нарушението на чл.139, ал.7 ЗДвП, което би обосновоало ангажирането на административнонаказателната му отговорност на основание чл.179, ал. 3а ЗДвП. По делото не са налице доказателства на 11.01.2022г. товарният автомобил да е спиран за проверка от контролните органи на АПИ или установяването по друг начин(товарителница, пътен лист, декларация от собственика и т. н.) на водача на автомобила към тази дата. Ето защо наказващият орган, чиято е доказателствената тежест не е ангажирал категорични доказателства, установяващи по необходимия несъмнен начин, че именно В. е управлявал ППС-то и на 11.01.2022г. Изявлението на свидетелите, че жалбоподателят не е отрекъл /а даже и направил такова признание/, че той е управлявал камиона на 11.01.2022г. е крайно недостатъчно да бъде установено по безспорен начин авторството на извършеното на тази дата нарушение на чл. 139, ал.7 ЗДвП.

Същевременно приетите по делото писмени доказателства - извлечението от дигиталния тахограф на товарен автомобил, марка „Волво”, модел-ФХ с рег. № /л.87/ и извлечението от картата на водача С. В. /112/ установяват, че на 11.0.2022 г. за времето от 00.34ч. до 04.22ч. автомобилът е управляван от К. З., като по делото не са представени доказателства, които да опровергават съдържащите се в тези извлечения данни.

С оглед горното съдебният състав намира за установено, че в 01.17ч. на 11.01.2022 г. жалбоподателят не е управлявал товарен автомобил, марка „Волво”, модел-ФХ с рег. №, поради което незаконосъобразно е ангажирана отговорността му за извършено по това време нарушение на чл. 139, ал. 7 ЗДвП.

/В този смисъл Решение на АдмС Благоевград 1381/29.07.2022 г. по к.н.а.х.д.252/2022 г., Решение № 1090 от 12.10.2022 г. на АдмС Бургас по к. а. н. д. № 1071/2022 г., Решение № 60 от 18.04.2022 г. на АдмС Велико Търново по к. а. н. д. № 10043/2022 г., Решение № 673 от 19.05.2022 г. на АдмС Бургас по к. а. н. д. № 435/2022

г., Решение № 1919 от 2.12.2021 г. на АдмС Бургас по к. а. н. д. № 2549/2021 г., Решение № 409 от 10.03.2022 г. на АдмС Пловдив по к. а. н. д. № 3251/2021г./

За пълнота на изложението, съставът на районния съд намира за необходимо да посочи, че съгласно представения по делото договор между собственика на товарен автомобил, марка „Волво”, модел-ФХ с рег. № – „А.” и „Шел България” ЕООД за ползване на системата за плащане на тол такси на Toll4Europe, „Шел България” ЕАД предоставя своята система за събиране на тол такси, като дължимата такса се прехвърля на съответните лица, събиращи тол такса, чийто размер и дължината на секциите от пътя се определя от лицата, събиращи тол такса. Съгласно Общите условия на „Шел България” ЕООД - неразделна част от договора бордовите устройства са изключителна собственост на „Шел България” ЕООД и се предоставят на клиента за ползване за срока на бордовото устройство.

Съгласно представената Подробна информация, неразделна част от Справка за плащане № 9400016083 /л.29-31/ от бордовото устройство, монтирано в МПС с рег.№ към „Шел България” на 11.01.2022 г. са извършвани картови транзакции от „А.”

Ето защо по делото не е установено по несъмнен начин, че водачът, управлявал МПС с рег.№ в 01.17ч на 11.01.2022 г. е съзнавал, че за това МПС не е платена пътна такса за съответния тол сегмент.

Изпълнението или неизпълнението на договора, чието сключване е регламентирано в чл. 12, ал. 2, чл. 13, ал. 1, ал. 2 и сл. от Наредба за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, не е основание, освобождаващо задълженото лице от административнонаказателна отговорност, но при действащ договор, същият е от значение, предвид разпоредбите на чл. 13, ал. 6-ал. 9 от тази наредба. Съгласно чл. 13, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата – "Налични бордови устройства в пътни превозни средства, отговарящи на съответните технически изисквания за целите на тол таксуването, могат да бъдат използвани за целите на подаване на декларираните тол данни, в случай че съответният собственик или ползвател е сключил договор с лице, предоставящо услуга по електронно събиране на такса за изминато разстояние.; (2) Данните за таксуване, генерирани от бордовите устройства, се използват за отчитане на навлизането, движението по или напускането на платената пътна мрежа от ползвателя на пътя, като същите се обработват от лицето, предоставящо услуга по електронно събиране на такса за изминато разстояние, и се предават на Агенция "Пътна инфраструктура" в съответния изискуем формат и с необходимото съдържание."

По делото отсъстват доказателства за умишлени действия по смисъла на чл. 13, ал. 9 от Наредбата, съгласно който въз основа на декларацията по ал. 8 Агенция "Пътна инфраструктура" изчислява дължимите тол такси от съответния ползвател на платената пътна мрежа след проверка за достоверността на декларираните данни, освен в случаите, в които се установи, че бордовото устройство не предава данни поради умишлените действия на съответния ползвател или поради невключването му, или при установяване на грешно декларираните данни, в които случаи се прилага чл. 11, ал. 2., Същевременно с чл. 13, ал.6 и сл. от Наредбата е предвидено, че в случаите, в които дадено бордово устройство преустанови подаването на данни, съответният собственик или ползвател на пътното превозно средство е длъжен незабавно да уведоми доставчика на услугата по електронно събиране на такса за изминато разстояние, с който има сключен договор, като в противен случай се прилага чл. 11, ал. 2.

При описаните данни и предвид нормата на чл. 139, ал. 7 ЗДвП при наличие на договор с клиент – дружеството-работодател на водача, с предмет - услуга за

електронно събиране на пътни такси, не следва да се приема, че деянието е осъществено виновно от водача. Съответно, при наличие на договор, анекс и приложение по отношение Услуга за електронно събиране на пътни такси, водачът не е имал пряко задължение по смисъла на чл. 179, ал. 3а ЗДвП, тъй като са съществували договорени задължения за трето лице на основание чл. 139, ал. 7 ЗДвП. /Така Решение № 498 от 21.03.2022 г. на АдмС Пловдив по к.а.н.д. № 164/2022 г./

Изложените съображения обуславят извод за допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно прилагане на материалния закон в административнонаказателното производство, предпоставящи отмяна на НП, предмет на настоящия съдебен контрол.

При този изход на делото, право на присъждане на разноските за производството се поражда за жалбоподателя.

В случая жалбоподателят чрез процесуалния си представител претендира присъждане на разноски по представен списък за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 550 лева.

Въззиваемата страна релевира възражение за прекомерност на така заплатеното възнаграждение, което районният съд намира за основателно предвид това, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, изискващи специални процесуални усилия по обжалване на НП. В производството пред районния съд са проведени само две заседания, поради което не намира приложение разпоредбата на чл.7, ал.9 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г .

Намаляването на заплатеното адвокатско възнаграждение е допустимо до минимално определения размер, съгласно чл. 36 ЗА. От своя страна чл. 36 ЗА препраща към НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от Висшия адвокатски съвет, в действащата към сключване на договора за правна помощ редакция. Съдът намира за необходимо да посочи, че приложима е редакцията на цитираната наредба именно към датата на сключване на договора за правна помощ, към който момент страната е договорила адвокатското възнаграждение съобразно установения в наредбата минимален размер.

Съгласно 18, ал.2, вр чл.7, ал.2 т.2 от Наредбата за защита по дела с определен интерес възнагражденията при интерес от 1000 до 5000 лв. са 300 лв. + 7 % за горницата над 1000лева. Ето защо съотнесено към размера на наложената с наказателното постановление имуществена санкция в размер на 1800лева, определеният по реда на Наредбата минимален размер на адвокатското възнаграждение възлиза на сумата 356.00 лева, която сума следва да бъде присъдена в полза на жалбоподателя.

Разноските следва да бъдат възложени в тежест на Агенция „Пътна инфраструктура“, която е юридическото лице, в чиято структура е включен административният орган – издател на оспореното наказателно постановление

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 3, т.1 и т.2 ЗАНН Районен съд Благоевград НО, 7-ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 003183/24.06.2022 г., издадено от началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на С. Д. В. с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. С., ж.к. „Д.“ на основание чл.179, ал.3а ЗДвП е наложена "глоба" в размер на

1800лв. за нарушение на чл.139, ал.7 ЗДвП.

ОСЪЖДА на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН вр. чл.143, ал.1 АПК Агенция „Пътна инфраструктура“, **ДА ЗАПЛАТИ** на С. Д. В. с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. С., ж.к. „Д.“сума в размер 356.00 лв./триста петдесет и шест лева/, представляваща направени по делото разноси за заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административен съд Благоевград, в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____